

Книги – це крила, життя, наша пам'ять

Підсумки тридцятирічних літературних пошуків письменника Фелікса Тацького опубліковані в збірнику «Звинувачуються в доброті» (К., 2006).

Фелікс Іванович Тацький народився в 1932 р., після закінчення Першого Харківського прикордонного військового училища служив командиром взводу, заступником начальника застави. За освітою – історик: закінчив історичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Після демобілізації працював у Київському обкомі комсомолу, партійних організаціях, у Республіканському товаристві книголюбів, Держкомвидаві республіки і книготорговельному об'єднанні «Укркнига», викладав на поліграфічному факультеті Київського політехнічного інституту.

Відомий книгами «Обідня перерва» (1984), «Звинувачуються в доброті» (1989), «Зустрічі з собою» (1995). Його оповідання публікувались у пресі, передавались по радіо. Журнальний варіант оповідання «Обідня перерва» опублікував журнал «Прикордонник» (Росія). Фелікс Тацький – член Міжнародної асоціації письменників баталістів і мариністів.

Книга «Звинувачуються в доброті» складається з тридцяти трьох оповідань і чотирьох доопрацьованих повістей («Обідня перерва», «Звинувачуються в доброті», «Зустрічі з собою», «Особистість»). Їх герої – вчителі, лікарі, службовці, пенсіонери, представники різних родів військ. Сюжетам творів властиві правдивість, моральні проблеми, буденна обстановка і реальні конфлікти в ній, загострені почуття справедливості, доброти, порядності. Це підтверджує і символіка обкладинки книги. В її верхньому лівому куті – маска – знак удавання і лицемірства, в правому – ангел – уособлення добра і розуму. Внизу, ліворуч – озлоблення, заздрість, біда, в правій частині – лицар, який віками бореться зі злом.

У книзі ведеться чесна розмова про сьогодення, багатогранне виявлення нашого життя. Повість «Обідня перерва» – це реорганізація установи і її наслідки, служба на прикордонній заставі, перше кохання. В повісті «Звинувачуються в доброті» – взаємовідносини батьків і сина-молодожона показані з такою щирістю і таким пронизливим боєм, що не залишать байдужим жодного читача. Хто розсудить вічну, що разу нову суперечку поколінь, дасть мудру пораду, на чий стороні закон? Звідкіля у сина така жорстокість до батьків, сестри і дідуся? Хто ж «звинувачується в доброті»? Багато педагогів, прочитавши цю повість, переконані, що їй необхідно рекомендувати для позакласного читання і обговорення старшокласниками, а також усім, кого цікавить сучасна література.

Повісті «Зустрічі з собою», «Особистість» розкривають психологічні, етичні, моральні проблеми нашого життя. Як і в інших творах, автор приділяє багато уваги

внутрішньому світу героя, його роздумам про минуле і сучасне – «зустрічам із собою». Свідчення тому – постійна полеміка центральних персонажів із самими собою, своїм причепливим другим «я». Обидві повісті, поряд з іншими темами, присвячені питанням честі і гідності, добра і зла. Суспільство розвивають не підлабузники і пристосуванці, а творчі люди, які мають і відстоюють свої переконання. Це – вчені, діячі культури, мистецтва, кожна порядна людина. На них світ тримається, їм важко в житті, але по-іншому жити вони не можуть. Проблему «незручних», «важкого» характеру особистостей автор вважає однією з головних тем своєї творчості.

Не залишаються непоміченими і оригінальні міркування Фелікса Тацького про молодість, дружбу, історію, взаємовідносини людей. У тому числі, керівників і підлеглих. Цікаві і повчальні його думки про книгу, її місце в житті («Книги – розумні, вічні друзі, справжнє багатство життя», «Дайте нам книги, дайте нам крила!»). Від книги, як первісного джерела слова, походять коріння багатьох його оповідань, їх сюжети, життєві колізії. В першу чергу це видно з таких творів, як «Рідкісна книга», «Знак оклику на курсовій роботі», «Гіркість бідної достойності», «Прикликання з запізненням» та інших. Можливо і в цьому виявляється батьківське виховання автора. Його мати, Тацька Дора Петрівна, в другій половині сорокових років минулого століття працювала заступником директора ЦНБ АН України.

Сам у минулому офіцер, автор зберіг шанобливе ставлення до армії, Великої Вітчизняної війни, її учасників, ветеранів. Увага військовій тематиці приділяється в усіх чотирьох повістях, в оповіданнях «Дороги», «Рідкісна книга», «Друга зустріч із Гретхен», «Про що розповідають обеліски». Почуття вдячності автору викликають «Оповідання старого лісника». Письменник лірично зобразив красу та неповторність навколишнього світу. Кожне оповідання закликає любити людину, берегти природу, зберігати її для майбутніх поколінь. Надвичайно зворушливі оповідання про домашніх і бездомних тварин, про милосердя і чуйність до них. На жаль, такі необхідні душевні якості відсутні у багатьох сучасників.

На книгу «Звинувачуються в доброті», як і на інші твори Фелікса Тацького, опубліковані позитивні рецензії. Його творчість вважають сучасною, мужньою, вона правдиво розповідає про сьогодення. Відгуки зауважують і своєрідний стиль, цікаві сюжети, психологічну цінність книги, ліричні відхилення, добірну мову, її афористичність. Життєстверджувальна книга розрахована на широке коло читачів, які з інтересом і користю для себе ознайомлять з нею. Такі твори нікого не залишать байдужими.

Павло КРАВЧЕНКО